

Kaniner bliver mere og mere populære som kæledyr i Danmark, med deraf følgende flere kaninpatienter i klinisk smådyrspraksis. Det er derfor essentielt at danske dyrlæger kan vejlede klienten i optimal fodring og pasning. Men dyrlægerne er ikke de eneste der har et ansvar. Detailhandlen sælger i dag et store mængder foder og supplementer der er direkte associeret med patologiske tilstande hos kaniner. Detailhandlen er oftest de første til at rådgive kaninejeren, og vejledes der i suboptimal fodring kan skaderne være uoprettelige når først dyret tilses af en dyrlæge. Dette holdningspapir er derfor i høj grad også rettet mod detailhandlen og industrien, så vi i fællesskab kan føre kaninejerne på rette vej til at give deres kæledyr et langt, godt og sundt liv.

FF holdningspapir vedrørende fodring af kælekaniner 2018

Suboptimal fodring er den hyppigste årsag til patologiske tilstande hos kaniner i private hjem. Forebyggelse og behandling af sygdom indebærer derfor ofte en optimering af dyrets fodring.

Vilde kaniner

Kaniner er strikte herbivorer med et tarmsystem der er tilpasset en energifattig og meget fiberrig kost. Vilde kaniner lever primært af vilde planter og græsser, nedfaldne blade og bark. Det høje fiberindhold i kosten stimulerer appetitten, tarmmotiliteten og medvirker til et tilstrækkeligt slid af tænderne. De ufordøjelige fibre passerer igennem tarmsystemet og udskilles som hårde, runde afføringskugler. De mindre fordøjelige fibre fermenteres i caecum og udskilles som blød, mørk og kraftigt lugtende afføring. Denne indtages igen og sikrer optagelse af blandt andet B og K-vitamin samt aminosyrer (R.R. Davies & J.A.E.R. Davies 2003). Kaniner selekterer efter velsmagende foderemner, herunder foderemner med et højt sukkerindhold. Tilgængeligheden af sukkerholdige foderemner i naturen er sparsom og kaninernes primære kost vil derfor bestå af fiberrige foderemner.

Fodring af tamkaniner

Den primære foderkilde til fibre er hør. Hør skal udgøre ca. 85 procent af kaninens kost og fodres ad libitum (A.L. Meredith & J.L. Prebble 2017). Dette svarer til at kaninen skal spise en bunke hør der er større end den selv hver dag. Høet skal dufte friskt, gerne være grønt, og må ikke støve. Der bør tilbydes forskellige hør-typer for at sikre variation af næringsstoffer (M. Clauss 2012). Grønt skal udgøre ca. 10 % af den daglige kost. Giv ca. 1dl blandet bladgrønt, heriblandt ukrudt, per kilo kanin. Frugt bør kun tilbydes som snack i meget små mængder grundet det høje sukkerindhold. Kraftfoder bør kun udgøre ca. 5 % af kosten. Der bør fodres med foderpiller for at undgå selektion. Mysliblandinger frarådes derfor (F.M. Harcourt-Brown 1996). Bark og blade fra egnede træer er en god fiberkilde. Generelt skal der tilstræbes et calcium: fosfor forhold på 1:2-1:3 (M. Varga 2014). Godbidder i form af yoghurtdrops og diverse kornstænger frarådes grundet det høje sukkerindhold. Anvendelse af salt/mineralsten disponerer for urinvejsproblemer og udvikling af urolithiasis.

Dyrlægens rolle

FF anser det for at være dyrlægens rolle at kunne varetage korrekt vejledning i fodring af kaniner, for at øge velfærden hos denne dyregruppe. Dette gælder både forebyggelse af sygdom ved fodringsrådgivning ved den almene sundhedsundersøgelse, samt som led i behandlingen af patologiske tilstande. Det er vigtigt at dyrlægen har et nødvendigt kendskab

til kaniners anatomi, fysiologi og fodring for at kunne vejlede klienten. Ellers bør klienten henvises til en dyrlæge med den nødvendige opdaterede faglige viden.

Referencer

Clauss, M. (2012): *Clinical technique: Feeding hay to rabbits and rodents*. J. Exot. Pet. Med. Vol. 21 pp. 80-86.

Davies, R.R. & Davies, J.A.E.R. (2003): *Rabbit gastrointestinal physiology*. Vet Clin Exot Anim., Vol. 6 pp. 139-153.

Harcourt-Brown, F.M. (1996): *Calcium deficiency, diet and dental disease in pet rabbits*. Vet. Rec. Vol. 139. pp. 567-571.

Meredith, A.L. & Prebble J.L. (2017): *Impact of diet on faecal output and caecotroph consumption in rabbits*. J. Small Anim pract. Vol. 58, 3, pp. 139-145.

Varga, M. (2014): *Textbook of rabbit medicine* 2nd edition. pp. 13-49.